

Lovas István:

Nyilvános válasz Victoria Nuland- nak,

az USA európai és eurázsiai
ügyekért felelős amerikai külügyi
államtitkárának Magyarország
elleni kirohanására

Tisztelt Asszonyom!

Ön október 2-án az Európai Politikai Elemző Központ washingtoni konferenciáján Magyarország elleni kirohanásokkal teli beszédet mondott.

Már látom és hallom itteni feltétel nélküli támaszainak - a bal- és neoliberaisoknak - élesen tiltakozó sikolyait: "Nuland államtitkár nem Magyarországot, hanem Orbánt támadta". Állításom helyessége bizonyítására azonban álljon itt az ön Népszabadságának az eseményről tegnap, október 3-án kinyomtatott beszámolója első mondatának bevezető szavai: "Jó sok pofont kaptak a magyarok..."

Ön arról beszélt, hogy Közép-Európa népei a berlini fal leomlásának idején, egy negyed százada harcolták ki a szabad választások jogát, a sajtó szabadságát, a civil szféra létjogosultságát, "röviden, visszaállították a liberális demokráciát". Ám, mondta utána, az ekkor kiharcolt értékeket ismét veszély fenyegeti - kívülről és belülről egyaránt.

A külső veszélyek között Oroszországot és az Iszlám Állam nevű terrorszervezetet nevezte meg. Ezzel egy füst alatt a magyar miniszterelnökre utalva azt mondta, hogy míg ő éjjel a NATO 5-ik cikkelyével takarózik, nappal az "illiberális demokráciát nyomhatja", és közben felkorbácsolja a nacionalizmust, korlátozza a szabad sajtót, demonizálja a civil szervezeteket... és piszkos üzleteket köt azért, hogy növelje országa függőségét egyetlen energiaforrástól annak ellenére, hogy kinyilvánított diverzifikációs politikájuk ennek az ellenkezője.

Ön mindezt többes számot használva mondta ("vezetők"), de mindenki tudta, kiről beszél. Hangsúlyozta, hogy Orbán e közben élvezzi a NATO és az EU tagság előnyeit, elfelejtve azon értékeket, amelyeken ezen intézmények alapulnak. Majd a nálunk lezajló folyamatokat a terjedő rákbetegséghez hasonlította: "a demokratikus visszacsúszás és a korrupció ikerrákja fenyegeti azt az álmodást, amelyért annyian dolgoztak 1989 óta".

Ezekre kívánok reagálni azzal kezdve, hogy önt bemutatam e nyilvános válaszom olvasói előtt.

Ön volt az, aki tavaly december 13-án a washingtoni Nemzeti Sajtóklubban szó szerint ezt mondta: "Több mint 5 milliárd dollárt fektettünk be abba, hogy elérjük ezt és más célokat". Az "ezt" a törvényesen és demokratikusan megválasztott ukrán kormány elleni, gyújtogatásokkal, épületfoglalásokkal és gyilkosságokkal kísért puccs ("forradalom") volt. Amit a helyszínen a nyugati világ számos nagyágyúja drukolt végig, beleértve messze nem utolsósorban önt, aki egy nyilvánosságra került beszélgetésén elmondta, hogy kit szeretne és kit nem szeretne a puccsista ukrán kormány élén látni. Kívánsága egyébként teljesült.

Egy másik, idén február 6-án Geoffrey Pyatt, kijevi amerikai nagykövettel folytatott beszélgetésében pedig az angol nyelvben használt legdurvább szóval küldte el az EU-t ("Fuck the EU") a pokolba, amiért Washington brüsszeli szolgálója

nem az önök által elvárt sietséggel támadta Moszkvát. Azt a Moszkvát, amely megrökönyödve figyelte a Washingtonból szervezett államcsíny végrehajtását.

Önt neokonzervatívnak ("becézve" neokonak) nevezik elsősorban azért, mert férjéhez, a neves neokon Robert Kagan történészhez, a liberális amerikai Brookings Intézet kutatójához hasonlóan minden külpolitikai problémát szankciókkal és bombázásokkal kíván megoldani, másodsorban pedig - és ebben különbözik egy neokonzervatív egy egyszerű hadiipari lobbistától - azon igyekeznek, hogy egy idegen állam, Izrael érdekeit a saját kormányuk érdekei fölé helyezték.

Ön azt állítja, hogy ma Magyarországon veszély fenyegeti többek között a szabad választásokat, a sajtószabadságot és egyéb "vívmányokat". Tudja, hogy ezt mióta halljuk? Az 1990 tavaszán tartott szabad választások óta akkor, amikor nem az önök emberei, nevezetesen a liberálisok vagy legalábbis a volt kommunisták nyerik a választásokat.

Bizonyítékot óhajt? Íme: "Göncz Árpád államfő aggódik, az ellenzéki pártok indignáltak, még az amerikai külügyminisztérium is vészhangot kongat: négy esztendővel a kommunizmus vége után Magyarországon a szólásszabadság veszélyben van. Az államfő négy, általa egy informális beszélgetésre meghívott, külföldi újságíró előtt azt mondja, hogy a helyzet 'különösen súlyos, mert tavasszal lesznek a politikai választások - az időpontot, amely tőle függ, nem akarja felfedni -, és az elektronikus tájékoztatási eszközök - rádió és televízió - valamint az MTI a kormány kezében vannak". Mindez 1993. 11. 23-án jelent meg az olasz La Stampa nevű napilapban ezzel a vastagbetűvel szedett ordító címmel a lap első oldalán: "Újra cenzúráznak - Európa, segíts! - elnyomott lapok és ellenséges televízió: Az információ rab, mint a kommunista időkben". Majd az újság véleménye a Göncz Árpád-féle idézet után: "Nehéz a demokrácia Keleten".

Az egykori, a nyugati lapok által a mennyekbe menesztett, az önök budapesti képviselőjén imádott, de a magyar választók akarata révén a történelem pöcegödrébe lökött SZDSZ és holdudvara persze rátette a szokásos szívlapátokkal mindazt a mocskot, amit tőle megszoktunk 1990 óta, élén az antiszemitizmus ócska vádjával. Vámos Miklós író az ön hazájában megjelenő Nation című amerikai hetilap 1993. december 13-i számában ezt is leírta: "Most már, hála Csurka satrapának, minden olyan programot és műsort meg szüntettek, amely nem 100 százalékban lojalis a kormányhoz: a szólásszabadság a magyar éterben nem létezik... Sokan félnek, hogy a jobboldali médiacsínyt jobboldali államcsíny követi. Ebben az esetben nem lesznek Magyarországon egy jó ideig választások, és a Nation olvasói lesznek talán az egyetlenek, akikhez cenzúra nélkül szólhatnak. Kérem, amerikai olvasók, figyeljétek Magyarországot! Most figyeljétek bennünket, amikor a veszély a küszöbön áll, de a legrosszabb még nem következett be. Ha elveszítjük a szólásszabadság jogát, az az Egyesült Államok számára is veszteség lesz. A hidegháborút nem volt könnyű megnyerni és hosszú ideig is tartott, de a 'békét' megnyerni a jelek szerint még nehezebb lesz."

Vagyis ön beszédében hazudott, hiszen az önök SZDSZ-ből kinőtt Göncz Árpádja és értelmiségije egyértelműen már 1993-ban ugyanazt a látéleletet adta, mint amit ön most, október 2-án, azaz akkor már ugyanezért sikongattak. (Miközben a szegény Fidesz-KDNP kormány azt akarja

a nyilvánossággal és saját magával is elhítenni, hogy a rezsisökkentés és a bankok szorongatása miatt jár rá a rúd, holott itt állandósult zsigeri gyűlöletről van szó a magyar jobboldal ellen.)

Visszatérve még az ön "Fuck the EU!" tőmondatára. Noha más oldalról, de én azzal teljes mértékben egyetértek. Cameron brit miniszterelnökkel is, aki a napokban azt mondta: Nagy-Britannia ezerszer többet ér az EU-nál. Magyarország legalább annyiszor ér többet az önök rabszolga alakulatánál.

Jellemző egyébként, hogy miután az EU-ra vonatkozó durva mondatát még az egykori agitprop KISZ-titkár (ezt a tényt leírni az ön által szabadnak ítélt német sajtóban szintén tilos), Merkel asszony is elítélte, az EU-ban erre - mint a Magyar Nemzetnek akkor erről beszámoltam - az akkreditált több, mint 1200 újságíró közül egyetlen egy sem mert rákérdezni.

Amikor megkérdeztem Elmar Brok urat, az Európai Parlament külügyi bizottsága fenntartás nélkül Amerika-barát, néppárti elnöke véleményét az ön tömör véleményéről, igazi lábtörlőként azt izzadta bele a telefonba, hogy őt "ez a kifejezésmód nem zavarja".

Engem viszont mérhetetlenül zavar az ön, Magyarország és demokratikusan választott kormánya ellen kinyilvánított végtelen aljassága. Az, hogy e kormányt egy füst alatt meri emlegetni az önök és szaúdi szunnita stratégiai partnerük által is életre hívott és pénzzel táplált szunnita Iszlám Állam valódi veszélyével.

Az szintén nagyon bosszant, hogy ön milyen joggal avatkozik be a magyar energiapolitikába, mely valóban diverzifikációra (az energiaforrások monopóliumának megszüntetésére) törekszik annak ellenére, hogy például a száz százalékosan az orosz földgázra hagyatkozó balti államokban a földgáz ára messze olcsóbb a földgáz beszerzése terén nagyon diverzifikált olasz földgáz áránál.

Befejezésül pedig egy rövid megjegyzés ahhoz, hogy nem tetszett önnek, amiért a magyar miniszterelnök "illiberális államot" (és nem "illiberális demokráciát", mint ön Orbán Viktor beszédét a hazai balliberálisoktól, illetve nyomukban a velük teljesen egyívású André Goodfriend budapesti amerikai ügyvivőjétől tévesen átvette) emlegetett egy nemrégiben elhangzott, hatalmasan negatív visszhangot kiváltó beszédében.

Az 1943-ban elhunyt Simone Weil - akit ön sem merne akár egyetlen szóval is bírálni - francia filozófusnő a politikai pártok megszüntetését sürgető könyvében - mely angol fordításban csak tavaly jelent meg - már akkor alapvető kételyét fejezte ki a modern liberális politikai renddel szemben azzal érvelve, hogy az emberek apátiája és dühe, valamint a politikai osztály önmagát szolgáló élete a világ minden részén fenyegeti a demokráciát. Amihez tegyük hozzá: a fenyegetés főként a hidegháború elmúlt, de főként 2001. szeptember 11-e óta már nem az, ugyanis nincs mit fenyegetni. A nyugati világban egyszerűen megszűnt a tényleges demokrácia. És akik ezt ki merik mondani, azok az önök esküdt ellenségük. Akik közé boldogan sorolom magam is. Úgy, hogy ahová nézek, milliárdok vallják ugyanezt. Számuk pedig növekszik. Mint nálunk is az ön arcátlan, arrogáns, hazug, Magyarország kormányát és népét Bill Clinton korábbi és Obama jelenlegi elnök napokkal ezelőtti, hasonlóan otromba beszédei után.

De csak folytassa, Nuland. Növelje a világot a III. világháború felé taszító kormányát szívből utaló emberek számát.

(FB, 2014. október 4.)

A "Fuck the EU"-néven elhíresült "szépség"